

ANNEX VI

Complement específic dels membres de la carrera fiscal per responsabilitat i penositat

	Quanties mensuals en euros	
	Per responsabilitat	Per penositat
Fiscal en cap de Tribunal Superior de Justícia	312,32	—
Tinent fiscal de Tribunal Superior de Justícia	186,19	—
Fiscal en cap d'Audiència Provincial	232,80	—
Tinent fiscal d'Audiència Provincial	91,05	—
Tinent fiscal davant de l'Audiència Nacional	138,14	509,32
Fiscals de l'Audiència Nacional	—	509,32
Tinent fiscal davant del Tribunal Constitucional	258,26	389,20
Tinent fiscal inspector de la Fiscalia General de l'Estat	138,14	293,10
Fiscals inspectors de la Fiscalia General de l'Estat	108,11	293,10
Fiscals de la Secretaria Tècnica de la Fiscalia General de l'Estat	91,05	293,10
Tinent fiscal de la Fiscalia Especial de Prevenció i Repressió de Tràfic il·legal de Drogues ...	138,14	509,32
Fiscals i advocats fiscals de la Fiscalia Especial de Prevenció i Repressió de Tràfic il·legal de Drogues	—	509,32
Tinent fiscal de la Fiscalia Especial de Repressió de Delictes Econòmics relacionats amb la Corrupció	138,14	509,32
Fiscals i advocats fiscals de la Fiscalia Especial de Repressió de Delictes Econòmics relacionats amb la Corrupció	—	509,32
Tinent fiscal davant del Tribunal de Comptes	138,14	293,10
Fiscals davant del Tribunal de Comptes	—	293,10
Fiscals coordinadors	91,05	—
Fiscals del Tribunal Suprem	252,25	389,20
Fiscals davant del Tribunal Constitucional	252,25	389,20

10614 *LLEI ORGÀNICA 5/2003, de 27 de maig, per la qual es modifica la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial; la Llei Orgànica 1/1979, de 26 de setembre, General Penitenciària, i la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial. («BOE» 127, de 28-5-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei Orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei Orgànica 1/1979, de 26 de setembre, General Penitenciària, configura els jutges de vigilància penitenciària com els òrgans jurisdiccionals a què correspon assegurar el compliment de les penes i controlar les diverses situacions que es poden produir en el compliment d'aquelles, així com de les decisions que sobre la dita execució pot adoptar l'Administració penitenciària.

Esta atribució competencial va suposar el sotmetiment ple a la revisió i al control jurisdiccional del conjunt de les actuacions que poden donar-se en el compliment de les penes, amb la qual cosa es completa, en termes jurídics, la totalitat de les facetes que componen modernament la política criminal, que queden així sota el control jurisdiccional.

Per la seua banda, la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, configura l'Audiència Nacional

com un òrgan amb competències específiques, l'essència de la qual és l'establiment d'un òrgan que pugui instruir i enjudiciar determinats assumptes que, per les seues especials característiques de projecció territorial, complexitat en la seua realització, organització concertada per a aquella o per la seua repercussió social, així ho justifiquen.

Amb la creació d'este tribunal i el funcionament dels distints òrgans judicials que l'integren s'ha aconseguit una situació de major eficàcia i operativitat en la repressió dels delictes la competència dels quals els ha sigut atribuïda.

No obstant l'anterior, la limitació de les competències de l'esmentat òrgan jurisdiccional a la instrucció i enjudiciament dels delictes i, en especial, la desconexió entre aquelles funcions judicials i les d'execució de les penes imposades pot estar produint en l'actualitat una dissociació no desitjada que menyscaba l'eficàcia general de la política criminal.

Per a abordar la situació descrita cal crear els Jutjats Centrals de Vigilància Penitenciària, a fi d'aconseguir una unificació de criteris en el marc del control de les penes en l'àmbit dels delictes instruits i enjudiciats per l'Audiència Nacional. Amb esta mesura es pretén evitar la disfunció que poguera ocasionar-se entre la centralització de la instrucció i l'enjudiciament que correspon als òrgans jurisdiccionals de l'Audiència Nacional i el control de l'execució de les sentències que correspon als jutges de vigilància penitenciària en un àmbit i jurisdicció diferent de la que constituïx l'esmentat tribunal.

El present text normatiu s'estructura en un primer article en què es contenen totes les modificacions que afecten la Llei Orgànica del Poder Judicial, un article segon en què s'arregla la modificació que afecta la Llei Orgànica General Penitenciària i un article tercer en què es detallen les modificacions introduïdes en la

Llei de Demarcació i de Planta Judicial, a fi d'aconseguir que en una mateixa iniciativa legislativa s'aborden totes les modificacions necessàries per a aconseguir la implantació més ràpida possible dels Jutjats Centrals de Vigilància Penitenciària que es creen.

Article primer. *Modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.*

Es modifiquen els articles 65, 82, 94 i la disposició addicional quinta de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, en els termes següents:

U. Es modifica la redacció originària de l'article 65, en què s'introdueix un nou apartat 6t, i l'actual apartat 6t passa a ser l'apartat 7m, el qual queda redactat de la manera següent:

«6t. Dels recursos contra les resolucions dictades pels Jutjats Centrals de Vigilància Penitenciària de conformitat amb el que preveu la disposició addicional quinta.»

Dos. El paràgraf 3r de l'apartat 1 de l'article 82 queda redactat de la forma següent:

«3r. Dels recursos que establisca la Llei contra les resolucions dels Jutjats de Vigilància Penitenciària, quan la competència no corresponga a la Sala Penal de l'Audiència Nacional.»

Tres. Es modifica la redacció originària de l'article 94, en què s'introdueix un nou apartat, que serà el 4, i l'actual apartat 4 passa a ser l'apartat 5, amb el contingut que a continuació s'arrecplega:

«4. En la vila de Madrid, amb jurisdicció en tot Espanya, hi haurà un o diversos Jutjats Centrals de Vigilància Penitenciària que tindran les funcions jurisdiccionals previstes en la Llei General Penitenciària, descrites en l'apartat 1 d'este article, i la resta que assenyale la Llei, en relació amb els delictes que siguin competència de l'Audiència Nacional. En tot cas, la competència d'estos Jutjats Centrals serà preferent i excloent quan el penat complisca també altres condemnes que no hagueren sigut imposades per l'Audiència Nacional.»

Quatre. La disposició addicional quinta tindrà la redacció següent:

«Disposició addicional quinta.

1. El recurs de reforma podrà interposar-se contra totes les interlocutòries del jutge de Vigilància Penitenciària.

2. Les resolucions del jutge de Vigilància Penitenciària en matèria d'execució de penes seran recurribles en apel·lació i queixa davant del tribunal sentenciador, excepte quan s'hagen dictat resolent un recurs d'apel·lació contra una resolució administrativa que no es referisca a la classificació del penat.

En el cas que el penat es trobe complint diverses penes, la competència per a resoldre el recurs correspondrà al jutjat o tribunal que haja imposat la pena privativa de llibertat més greu, i en el cas que coincidisca que diversos jutjats o tribunals hagueren imposat pena d'igual gravetat, la competència correspondrà al que d'estos l'haguera imposada en últim lloc.

3. Les resolucions del jutge de Vigilància Penitenciària pel que fa al règim penitenciari i la resta

de matèries no compreses en l'apartat anterior seran recurribles en apel·lació o queixa sempre que no s'hagen dictat resolent un recurs d'apel·lació contra una resolució administrativa. Coneixerà de l'apel·lació o de la queixa l'Audiència Provincial que corresponga, per estar situat dins de la seua demarcació l'establiment penitenciari.

4. El recurs de queixa a què es referixen els apartats anteriors només podrà interposar-se contra les resolucions en què es denegue l'admissió d'un recurs d'apel·lació.

5. Quan qui haja dictat la resolució recorreguda siga un Jutjat Central de Vigilància Penitenciària, tant en matèria d'execució de penes com de règim penitenciari i altres matèries, la competència per a conèixer del recurs d'apel·lació i queixa, sempre que no s'haja dictat resolent un recurs d'apel·lació contra una resolució administrativa, correspondrà a la Sala Penal de l'Audiència Nacional.

6. Contra la interlocutòria per la qual es determine el màxim de compliment o es denegue la seua fixació, es podrà interposar recurs de cassació per infracció de llei davant de la Sala Penal del Tribunal Suprem, que se substanciarà conforme al que preveu la Llei d'Enjudiciament Criminal.

7. Contra les interlocutòries de les Audiències Provincials i, si és el cas, de l'Audiència Nacional, que resoln recursos d'apel·lació i que no siguin susceptibles de cassació ordinària, podran interposar, el Ministeri Fiscal i el lletrat del penat, recurs de cassació per a la unificació de doctrina davant de la Sala Penal del Tribunal Suprem, el qual se substanciarà conforme al que preveu la Llei d'Enjudiciament Criminal per al recurs de cassació ordinari, amb les particularitats que de la seua finalitat es deriven. Els pronunciaments del Tribunal Suprem al resoldre els recursos de cassació per a la unificació de doctrina en cap cas afectaran les situacions jurídiques creades per les sentències precedents a la impugnada.

8. El recurs d'apel·lació a què es referix esta disposició es tramitarà conforme al que disposa la Llei d'Enjudiciament Criminal per al procediment abreviat. Estaran legitimats per a interposar-lo el Ministeri Fiscal i l'intern o l'alliberat condicional. En el recurs d'apel·lació serà necessària la defensa de lletrat i, si no es designa procurador, l'advocat tindrà també habilitació legal per a la representació del seu defés. En tot cas, ha de quedar garantit sempre el dret a la defensa dels interns en les seues reclamacions judicials.

9. En aquelles Audiències on hi haja més d'una secció, per mitjà de les normes de repartiment, s'atribuirà el coneixement dels recursos que els corresponguen segons esta disposició, amb caràcter exclusiu, a una o dos seccions.»

Article segon. *Modificació de la Llei Orgànica 1/1979, de 26 de setembre, General Penitenciària.*

Es modifica la redacció originària de l'article 76, apartat 2, paràgraf h), en els termes següents:

«h) Realitzar les visites als establiments penitenciaris que preveu la Llei d'Enjudiciament Criminal, podent el jutge central de Vigilància Penitenciària demanar per a l'exercici de la dita funció l'auxili judicial dels jutges de Vigilància Penitenciària del lloc en què radique l'establiment que ha de ser visitat.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial.*

Es modifica la redacció originària dels articles 1, 6 i 18 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial, en els termes següents:

U. Es modifica l'article 1, que queda redactat de la manera següent:

«El Tribunal Suprem, l'Audiència Nacional, els Jutjats Centrals d'Instrucció, els Jutjats Centrals Penals, els Jutjats Centrals Contenciosos Administratius, els Jutjats Centrals de Vigilància Penitenciària i el Jutjat Central de Menors tenen jurisdicció en tot Espanya.»

Dos. Es modifica l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«El Tribunal Suprem, l'Audiència Nacional, els Jutjats Centrals d'Instrucció, els Jutjats Centrals Penals, els Jutjats Centrals Contenciosos Administratius, els Jutjats Centrals de Vigilància Penitenciària i el Jutjat Central de Menors tenen la seu en la vila de Madrid.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 18, que queda redactat de la manera següent:

«1. La planta dels Jutjats Centrals de Vigilància Penitenciària i dels Jutjats de Vigilància Penitenciària, en règim d'exclusivitat de funcions, o compatibilitzant amb les de l'orde de jurisdicció penal, és l'establida en l'annex X d'esta llei.»

Quatre. Es modifica, parcialment, l'annex X de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, en els termes següents:

«ANNEX X

Jutjats de Vigilància Penitenciària

	Nombre Jutjats Vigilància Penitenciària	Nombre Jutjat Penal Ordinari	Amb jurisdicció en les províncies
Andalusia	2 4 3	— — —	Cadis. Màlaga, Granada, Jaén i Almeria. Sevilla, Huelva i Còrdova.
Aragó	1	—	Saragossa, Osca i Terol.
Principat d'Astúries	1	—	Àmbit de la província.
Illes Balears	1	—	Àmbit de la província.
Canàries	1 1	— —	Las Palmas. Santa Cruz de Tenerife.
Cantàbria	—	1	Àmbit de la província.
Castella i Lleó	1 2	— —	Burgos, Sòria i Palència. Zamora, Valladolid, Segòvia, Àvila, Lleó i Salamanca.
Castella-la Manxa	1 1	— —	Ciudad Real i Albacete. Toledo, Conca i Guadalajara.
Catalunya	3 1	— —	Barcelona i Girona. Lleida i Tarragona.
Comunitat Valenciana	1 1	— —	Alacant. València i Castelló.
Extremadura	1	—	Càceres i Badajoz.
Galícia	2	—	La Corunya, Lugo, Orense i Pontevedra.
Madrid	3	—	Àmbit de la província.
Múrcia	1	—	Àmbit de la província.
Navarra	—	1	Àmbit de la província.
País Basc	1	—	Àlaba, Guipúscoa i Biscaia.
La Rioja	—	1	Àmbit de la província.
Ciutat de Ceuta	1	—	Àmbit de la ciutat.
Ciutat de Melilla	—	1	Àmbit de la ciutat.
Jutjat Central de Vigilància Penitenciària.	—	1	Àmbit nacional.
Total	34	5»	

Disposició addicional única. *Modificació de la Llei d'Enjudiciament Criminal.*

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 962 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, que queda redactat en els termes següents:

«1. Quan la Policia Judicial tinga notícia d'un fet que presente els caràcters de falta tipificada en els articles 617 o 620 del Codi Penal, sempre que l'ofés siga alguna de les persones a què fa referència l'article 153 del mateix Codi, així com en l'article 623.1 del Codi Penal quan siga flagrant, l'enjudiciament del qual corresponga al Jutjat d'Instrucció a què s'ha d'entregar l'atestat o a un altre del mateix partit judicial, procedirà de forma immediata a citar davant del jutjat de guàrdia les persones indicades en els ordinals 3a i 4a de l'article 796. Quan es faça la dita citació s'advertiran les persones esmentades de les respectives conseqüències de no comparéixer davant del jutjat de guàrdia. Així mateix, se'ls advertirà del fet que podrà celebrar-se el juí de faltes de forma immediata en el jutjat de guàrdia, fins i tot encara que no compareguen, i que han de comparéixer amb els mitjans de prova de què s'intenten valdre. Al denunciant i a l'ofés o perjudicat se'ls informarà dels seus drets en els termes previstos en els articles 109, 110 i 967.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 962 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, que queda redactat en els termes següents:

«2. La persona denunciada serà informada sucintament dels fets en què consistisca la denúncia i del dret que li assistix de comparéixer amb d'advocat. La dita informació es practicarà en tot cas per escrit.»

Tres. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 963 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, de manera que l'apartat 3 d'este mateix precepte passa a constituir l'apartat 2.

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 964 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, que queda redactat en els termes següents:

«1. En els supòsits no previstos per l'article 962, quan la Policia Judicial tinga notícia d'un fet que presente els caràcters de falta tipificada en el llibre III del Codi Penal o en lleis especials, formarà de manera immediata el corresponent atestat, que remetrà sense dilació al jutjat de guàrdia. L'esmentat atestat arrebegarà les diligències practicades, així com l'oferiment d'accions a l'ofés o perjudicat, practicat conforme als articles 109, 110 i 967.»

Disposició final primera. *Caràcter de la Llei.*

L'article tercer i la disposició addicional única d'esta llei orgànica tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present llei orgànica entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 27 de maig del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

10715 *LLEI 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut.* («BOE» 128, de 29-5-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Constitució Espanyola de 1978, en l'article 41, afirma que els poders públics mantindran un règim públic de Seguretat Social per a tots els ciutadans que garantisca l'assistència i les prestacions socials suficients davant de situacions de necessitat; així mateix, en l'article 43, reconeix el dret a la protecció de la salut, encomanant als poders públics organitzar i tutelar la salut pública a través de mesures preventives i de les prestacions i servicis necessaris.

Igualment l'article 38.1.a) de la Llei General de la Seguretat Social inclou dins de l'acció protectora de l'àmbit de la Seguretat Social «l'assistència sanitària en els casos de maternitat, de malaltia comuna o professional i d'accidents, siguen o no de treball».

D'altra banda, el títol VIII del text constitucional va dissenyar una nova organització territorial de l'Estat que possibilitava l'assumpció per part de les comunitats autònomes de competències en matèria de sanitat, reservant per a aquell la regulació de les bases i la coordinació general de la sanitat.

La Llei 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat, va donar resposta i desplegament a estes previsions constitucionals, establint els principis i criteris substancials que han permès configurar el Sistema Nacional de Salut: el caràcter públic i la universalitat i gratuïtat del sistema; la definició dels drets i deures de ciutadans i poders públics en este àmbit; la descentralització política de la sanitat; la integració de les diferents estructures i servicis públics al servici de la salut en el Sistema Nacional de Salut i la seua organització en àrees de salut, i el desenrotllament d'un nou model d'atenció primària que posava l'èmfasi en la integració en este nivell de les activitats assistencials i de prevenció, promoció i rehabilitació bàsica.

Així mateix, la llei va crear el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut com a òrgan coordinador entre les comunitats autònomes i l'Administració General de l'Estat, que ha realitzat una important labor tant en el foment del consens com en la difusió d'experiències i en l'aprenentatge mutu entre nivells de govern.

A l'empara de les previsions constitucionals i dels respectius estatuts d'autonomia, totes les comunitats autònomes han assumit gradualment competències en matèria de sanitat. Este procés s'ha completat amb un model estable de finançament, a través de l'aprovació de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les Comunitats Autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia.

L'assumpció de competències per part de les comunitats autònomes constituïx un mitjà per a aproximar la gestió de l'assistència sanitària al ciutadà i facilitar-li,